

In both of these stories the seller is selling something of eternal value (a child and bechora) for something of temporal value. In one story the older is selling to the younger, and in the other the younger is selling to the older. Lavan switching the daughters at the wedding parallels the struggle for birth order during the birth of Yaakov and Esau.

יעקב	רחל	
ויזד יעקב, נזיד; ויבא עשו מן-השדה, והוא ענף	וילך ראובן בימי קציר-חטים, וימצא דודאים בשדה, ויבא אתם, אל-לאה אמו	Coming from the field
ויאמר עשו אל-יעקב, הלעיטני נא מן-האדם האדם הזה--כי ענף, אנכי; על-כן קרא-שמו, אדם	ותאמר רחל, אל-לאה, תני-נא לי, מדודאי בנך	
ויאמר עשו, הנה אנכי הולך למות; ולמה-זה לי, בכרה	ותאמר לה, המעט קחתך את-אישי, ולקחת, גם את-דודאי בני	Sarcastic, rhetorical question
ויאמר, יעקב: מכרה כיום את-בכרתך, לי	ותאמר רחל, לכן ישפב עמך הלילה, תחת, דודאי בנך. ויבא יעקב מן-השדה, בערב, ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא, כי שכר שכרתוך בדודאי בני; וישפב עמה, בלילה הוא. וישמע אלהים, אל-לאה; ותהר ותלד ליעקב, בן חמישי	Selling something of eternal value for something of temporal value